

Р Е Ш Е Н И Е
№ 425
гр.Перник 06.11.2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на осемнадесети октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията административно дело № **213/2013** г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от И.С.М.,*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 2302 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие. С жалбата се иска отказът да бъде отменен като неправилен. По същество се иска въпросът да се реши като се уважи искането за получаване обезщетение в размера посочен в експертната оценка на лицензирания оценител на недвижими имоти изготвена във връзка със станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър територията на община Перник. Жалбата се поддържа в съдебно заседание и се иска уважаването ѝ.

Ответника по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска отмяната му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-790-1 от 15.03.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му. Отделно от това в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в

изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-790 от 25.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателят е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището му. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището му е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е въвел плана за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани вида и характера на вредите. Комисията е дала заключение, че в апартамента има напукана шпакловка и паднала боя в стаите. Сградата е годна за обитаване и се нуждае от частичен ремонт, при които следва да се подмажат пукнатините, да се шпаклова и преобоядише. Щетите от земетресението са оценени на 409лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто-да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2, с допълнително изложени към доклада мотиви. От тези мотиви е видно, че възстановителна помощ не се предоставя за текущ ремонт, по смисъла на пар. 5, т. 43 от Допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията. Доклада е приет от МКВП.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 2302 МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището му, засегнато от природното бедствие. Мотивите в атакуваното решение са “несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС”.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Закона за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Решението, предмет на настоящото производство е издадено от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Акта, е в писмена форма и има необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. По тези факти също няма спор, с оглед на което настоящия състав приема, че акта е издаден от компетентния държавен орган-действащ в случая като административен орган, по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на АПК, при спазване на установената форма и без съществени нарушения на административно производствените правила. Не се споделят доводите, че акта е немотивиран. Фактическите основания послужили за издаване на акта се извличат от административната преписката и в случаят сочат, че “несъответствието с правилника” така както е записано в оспорвания акт касае искане за възстановителна помощ за текущ ремонт, а съгласно чл. 29, ал. 3 от правилника за извършването на текущ ремонт не се предоставя възстановителна помощ. Тези доводи са изложени като мотиви към доклада приложен по делото и в списък, където под № 2302 е направено вписване-отказ, основание чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП при МС. Доколкото се оспорва отказ, то доказателствената тежест е на оспорващия, които в настоящето производство не ангажира релевантни за спора доказателства въпреки изричните указания дадени по делото. Доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган имат сила и пред съда и като неоспорени от страните същите се ценят. Отделно от това жалбоподателят се позовава на изготвената експертна оценка и иска да му се присъди определената от експерта оценка на щетите. Настоящия състав приема, че същата е компетентно изготвена, от лице, което разполага със съответната квалификация и необходимите сертификати да извършва такъв вид оценка и като такава я цени. Преценени в съвкупност и поотделно обсъдените по-горе доказателства мотивират състава да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при които не се засягат конструктивни елементи, не се налага укрепване, и няма компроментирани носещи елементи. Този извод се налага от експертната оценка и следва да се приеме, че става въпрос за текущ ремонт по определението на пра. 5, т. 43 от ДР на ЗУТ, за който държавата не дължи подпомагане. Предпоставките заложи в ЗЗБ и в ПОД на МКВП при МС за издаване на позитивен акт са: лицето, да е пострадало от природно бедствие, да е собственик на законно построено и единствено жилище и да не се касае за текущ ремонт. То следователно акта е постановен и в съответствие с материално правната разпоредба на чл. 29, ал. 3 от

ПОД на МКВП, забраняваща предоставянето на възстановителна помощ за текущ ремонт. При това положение са ирелевантни представените по делото удостоверения от агенция по заетостта, тъй като е налице забранителна норма за предоставяне на възстановителна помощ за извършване на текущ ремонт.

Във връзка със земетресението, станало на 22.05.2012 г. в областите София и Перник, пред пострадалите лица са съществували три правни възможности за отпускане на помощи, всяка от които е самостоятелно основание, което изключва останалите. Така е прието в мотивите на редица дела на ВАС на РБ /решение № 2312/18.02.2013г., постановено по АД № 13712/2012г.; решение № 2306/18.03.2013г., постановено по АД № 13504/2012г.; решение № 3596/14.03.2013г. постановено по АД № 14732/2012г./.

Първата е по чл. 5, т. 5, предл. 1, чл. 33, ал. 1, т. 4 и ал. 2 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ). По силата на тези разпоредби всяко физическо лице има право на неотложна и възстановителна помощ, която се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ. Втората е правната възможност на чл. 16, ал. 1 от ПП на ЗСП и третата предвидена възможност за отпускане на помощи на пострадалите от земетресението е по реда на ПМС № 104 от 30.05.2012 г. за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерството на труда и социалната политика за 2012г. за подпомагане на лицата и/или семействата, пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник. От представено по делото писмо от Дирекция “Социално подпомагане” Перник се установява, че жалбоподателят е получил сума в размер на 325 лева по ПМС № 104 от 30.05.2012 г.. С оглед на това следва да се приеме, че акта съответства и на целта на закона, а именно пострадали при бедствие лица да бъдат подпомогнати от държавата, което в случая е сторено. Държавата няма задължение да ги обезщети напълно за всички претърпени от тях вреди, а да ги подпомогне по някакъв начин и в определен от нея размер.

Оспореният административен акт като издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие както с приложимия материален закон, така и с неговите цели, е законосъобразен завършек на проведеното по правилата на АПК и специалните закони административно производство. Предвид всичко изложено по-горе и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед, на което жалбата ще се отхвърли като неоснователна.

Страните не претендират разноски поради което и не се присъждат такива.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на И.С.М.,*** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 2302 на МКВП при МС, с което му е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия: